

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ

Патріарха Київського і всієї Руси-України ФІЛАРЕТА

Преосвященним архіпастирям, боголюбивим пастирям,
чесному чернецтву та всім вірним
Української Православної Церкви Київського Патріархату

Дорогі браття і сестри!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

«Радуйтеся!» (Мф. 28, 9). Це вітання було першим, що промовив Ісус Христос після Свого воскресіння. Воно глибоко знаменне і втішне не тільки для мироносиць, до яких спершу було звернене, не тільки для апостолів, але й для всіх християн, які нині урочисто святкують Воскресіння Христове.

Чому воскресіння Христове наповнює віруючих живим захопленням, піднесеною духовною радістю? До воскресіння Христового переважна частина людства не мала живої віри і надії на воскресіння померлих тіл. В язичництві навіть у найбільших мудреців надія на життя після смерті була досить неясною і непевною. В юдейського народу існувала віра у воскресіння, і нею втішалися праотці (див. Іов. 19, 25) і пророки (Іс. 26, 19; Єз. 37,1–10; 2 Мак. 12, 43–44), однак, ґрунтуючись на очікуванні обіцяного Визволителя, Який має знищити смерть, ця віра була ще тільки сподіванням, позбавленим незаперечного доказу. Крім того, усвідомлення своєї гріховності тривожило людину й ослаблювало в ній надію на воскресіння для блаженного вічного життя.

Воскресіння Ісуса Христа, Який переміг смерть, дає нам тверду надію на наше майбутнє воскресіння. Апостол Павло говорить, що наше воскресіння стає можливим завдяки воскресінню Христовому: якщо Христос воскрес, то воскреснемо і ми, всі люди, незалежно від того чи віримо, чи не віримо у загальне воскресіння мертвих. Це залежить не від людини, а від Бога.

Як через тілесного родоначальника людства Адама, який вчинив гріх, – підкорилися закону смерті всі люди, з'єднані з ним через тілесне походження, так у духовному родоначальникові Ісусі Христі живуть і воскреснуть усі, духовно відроджені Ним, з'єднані з Ним вірою (див. 1 Кор. 15, 20–22; 47–48). Те, що відбулося з Адамом, перейшло на весь людський рід. Тому те, що сталося з Ісусом Христом, у свій час звершиться також над усім людством. Апостол Павло ясно і впевнено свідчить: «Як в Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживуть» (1 Кор. 15, 22). Ми помираємо тому, що споріднені з Адамом померлим, а воскреснемо через те, що хрещенням з'єднані з воскреслим Христом.

Дорогі браття і сестри! Нас не повинно турбувати питання: воскреснемо ми чи не воскреснемо. Якщо Бог сказав: воскреснуть всі люди, – значить воскреснуть. Спаситель наш Ісус Христос твердо обіцяв: «Я живу, і ви будете жити» (Ін. 14, 19). Усі люди повстануть із праху земного і з'єднаються зі своєю душею для нового безболісного, безтурботного, нескінченного життя у Христі і з Христом. Але крім блаженного вічного життя існують і вічні страждання. Господь ясно сказав, що грішники підуть на муки вічні.

Переважна більшість людей, живучи на землі, не думає про вічне життя. Вони присвячують себе тимчасовому, земному, забуваючи про своє вічне призначення. Але християни, які є такими не по назві, а по життю, відчують жадобу вічного життя своєю природою і серцем, і розумом усвідомлюють силу воскресіння Христового. Серед мінливого земного життя славне воскресіння Ісуса Христа дарує душі християнина велику втіху й відраду.

Віруючі вже самим прикладом воскресіння Христового переконані, що з відходом нашого тіла в місце загального упокоєння не все закінчується.

Для людини найтяжчою і найстрашнішою є смерть, тому що вона обриває всі кращі почуття і думки, закінчує всі труди і турботи, – все, чим живе людина. Воскресіння Христове дає нам надію, що смерть не припиняє життя людського духу; вона переносить нашу душу в те життя, яке не має кінця.

Усі ми знаємо, якими гіркими бувають для людини її земні страждання та неминучі в земному житті хвороби. І як би не примножувалося земне благополуччя, на землі не перестануть вмирати люди. Втрата близьких хіба не є горем для кожного з нас? І в якому б достатку не жили люди на землі, вони завжди будуть зі сльозами проводити до могили тих, кого любили.

Воскресіння Христове дарувало нам віру, сильнішу за ці страждання. Воно дає нам силу перемагати їх, бо радість Воскресіння Христового для всіх християн є джерелом світла, мужності й сили.

Нехай не подумає хтось, що цієї радості у воскреслому Господі достойні тільки люди святі, подвижники, пустельники. Ця радість дарована і нам, слабким і грішним дітям Отця Небесного. Святитель Іоанн Золотоустий у своєму Пасхальному слові говорить: «Нехай ніхто не оплакує гріхів; прощення бо засяло із гробу».

У ці пасхальні дні сердечно вітаю вас, преосвященні архіпастирі, боголюбиві пастирі, чесне чернецтво, улюблені браття і сестри, зі святом світлого Христового Воскресіння! Поздоровляю з Пасхою Христовою Президента України, Український уряд, Збройні сили нашої держави, всіх християн України і весь український народ. Сердно вітаю зі світлоносним святом все українство, в усіх країнах світу, на всіх континентах. Відзначаючи святу Пасху, будемо зберігати в розумі й серці великодню радість воскресіння з мертвих. Свята Церква закликає і вчить нас жити в мирі, любові, в усякому благочесті й чистоті, чесною працею служити ближнім, всьому українському народу і Українській державі, щоб в день нашого воскресіння бути достойними вічної радості з воскреслим Господом і Спасителем нашим, Якому належить слава, честь і поклоніння на віки віків. Амінь.

Воістину Христос Воскрес!

ФІЛАРЕТ,
ПАТРІАРХ КИЇВСЬКИЙ
І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ

ПАСХА ХРИСТОВА,
2010 РІК,
М. КИЇВ